

בעל „שעת רצון“ שתוכניתו קוצצה, מאשים: „סתם פחדנים עלובים!“

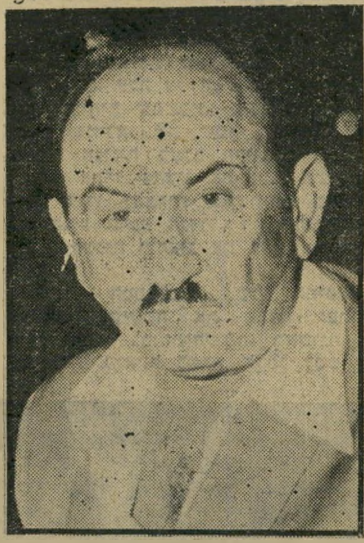
אחת התוכניות הפופולאריות ביותר בתחנת השידור הצבאית גלי צה"ל, היא התוכנית שעת רצון. מפיקת התוכנית, רחל טל-שיר, נהנת להזמין מדי שבוע אורח אחר, להעמיד לרשותו את המיקרופון ושעתי-שידור שלמה ובה יכול האורח להגיש שירים ופזמונים לטעמה, לקרוא קטעים או לספר מה שעולה בדעתו. בשבוע שעבר הסתבר כי התוכנית לא נועדה להציג את טעמים של האורחים בה, אלא את טעמים של מפקדי התחנה הצבאית.

ביום השלישי שבוע שעבר הוזמן ל"הקלטת התוכנית הסאטיריקאי קובי ניב, לשעבר מעורר תוכנית-הטלוויזיה ניקוי ראש ובעל המדור הסאטירי בהעולם הזה. קובי הקליט את שעת-הרצון שלו, ש"נועדה לשידור בלילה-השבת. בין השאר קרא קובי בהקלטה כמה קטעים שראו אור במדורו בהעולם הזה בשנת האחרונה. אך כאשר האזין ניב לשידור התוכנית הסתבר לו כי טעמו האישי עבר צנזורה קפדנית. כמה מפיטי האסטרטגיה שלו, אף שאין בהם כל גילוי סוד ביטחוני, הוש"טו מההקלטה. קטע אחד ("אני לא גבר" העולם הזה 2074) נפסל כולו ואילו קטע שני ("יורים וחובים" העולם הזה 2050) נפסל בחלקו.

נסער על הקיצוצים שנערכו בשעת הרצון שלו יושב קובי ניב, וכתב את המיכ"ב הבא למפקד גלי צה"ל, מרדכי נאור: המפקד, ישמעתי אמש בתחנת-השידור הצבאית,

שהיו במרכז המיפלה הביס את מתחריו, חברי-הכנסת מיכאל דייקסל ואיתן ליבני, אותו מרכז שסילק את שטרמן מרשימת המיפלה לכנסת. העניק לו את תפקיד היו"ר.

שכטרמן סבר, כנראה, כי הוא נמצא בעמדת-כוח מרכזית וחשב שיוכל לגבש לעצמו מעמד מקביל למעמדו של מוזיקל מיפלת העבודה - כאשר זו היתה בי שילטון. כאשר ניגש להרכיב את רשימת חברי הנהלת התנועה, עשה הכל כדי להכניס להנהלה דווקא חיילים אלמונים ואפריים. עסקנים מליגה ב' חסרי-כישורים. כך, למשל, כאשר נקראה הרשימה של חברי הנהלה המוצעים, גילו צעירי חרות כי רק שלושה מהם מיוצגים ברשימת 56 השמות. היו אלה זבולון שליש מתנועת תכלת-לבן, דויד מגן ראש עיריית קריית-גת ומאיר שיטריה, ראש המועצה מיבנה. נקמנות אישית. פרט נוסף שגרם לזעם כללי על שכטרמן, היה העובדה ש"ברשימה המוצעת הופיעו כל אנשיו של יוסף קרמרמן, הח"כ לשעבר והאחראי ליכיוון של קרן תל-חי כגון אייבי נאמן.

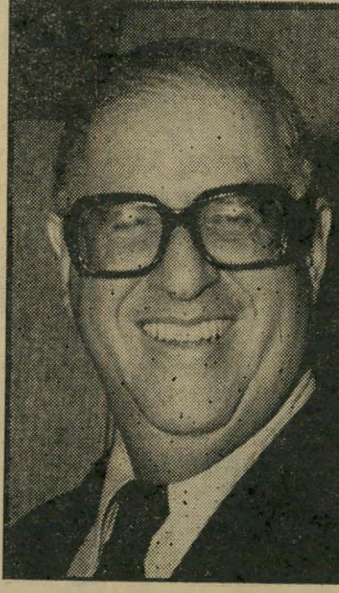
יו"ר שכטרמן סוס בתור קונסול

מנחם דידי ואריה קרמר. חיוק מעמדו של קרמרמן, הסובל מנידוי כמעט כללי של אנשי חרות שואפי הקתארזיס, עורר זעם כללי.

שכטרמן כלל בהצעתו רק ארבעה חברי כנסת מחרות: מאיר כהן, יוסף רום, יורם איידור ומוטקה ציפורי. כאשר עוד קודם לכן סירבו להיכלל ברשימה גאולה כהן,

להחזיק את אבא אבן כנשיא מוסד אקדמאי? יקרה ב"בית-ברל"

מיכללה של תנועת החרות על שם אריה בן-אליעזר קיבלה מן הסוכנות מדי שנה כ-8 מיליון לירות. לפני שנה חדלה ההסדרות לממן את בית ברל, והסוכנות סירבה להגדיל את הקצבתה. המוסד כנס

ח"כ אבא אבן שליחת יד בהוצאות

פרשת הקומיסיון שהוא מקבל התגלתה רק תודות ליועץ-המישפטי-לממשלה אהרון ברק, אשר קבע כי אין להעמיד לדין את אבן נוכח עדויות של סגן-שר-האוצר ל"עבר ד"ר צבי דינשטיין ומיספר מזכירות באוצר, וכן אישורי מחלקת זיהוי פלילי במיטרה בדבר מקוריות המכתבים ש"המציא אבן כי ניתן לו בשעתו אישור מן האוצר לנהל השבון, והוא אכן ניהל התכתיבות עם האוצר בענייני החשבון. אולם תוך כדי כך התברר כי 20 אלף דולאר שנשארו בחשבוננו של אבן הם קומיסיון שקיבל על איסוף תרומות בחו"ל עבור מוסדות ישראליים. הדבר הוזכר בחוות הדעת של ברק, וכך התברר כי אבן גובה לעצמו קומיסיון על מה שעלו לעשות ללא תמורה בתוקף תפקידו.

שאלה בפני עצמה היא אם קומיסיון הוא בחזקת שכר שאסור לחברי-כנסת לקבל נוסף על משכורתו כחברי-כנסת. אולם ל"ציבור התגלה אבן כקומישיונר רודף-בצע שאינו מהסס, נוסף על הכנסותיו מספריו ומנאמיו בסך 200 אלף דולר בשנה, לגבות גם קומיסיון על תרומות. כיוון ש"ספריו ונאמיו מושתתים על תפקידיו ה"ציבוריים והחומר הנאסף והנכתב בהם שאוב ברובו מעבודתו ומיוקרתו בשליחות המדינה, הרי אבן מגלם מיקרה קלאסי של רודף-בצע המנצל כל שליחות ציבורית להגדלת עושרו הפרטי.

התפקדות שנהג בכספי בית ברל מהווה היכחה נוספת לאופיו. האיש שלא היסט לצאת בשליחות ממשלת הליכוד חודש אחרי מפתל מיפלתו לא היסט גם לשלוח יד בהוצאות בית ברל המשוער למימון. מול חצי מיליון הלירות שעלה אבן למוסד, ניצבים חברי מזכירות הלישכה הנאלצים להפוך את ביטאון המיפלה מיגוון לריבעון מחוסר תקציב, אחרי ש"כבר סגרו את הביטאון רחוקו.

לקשיים ואבן גוייס להתרים עבורו. תרומות רבות לא הביא, אולי משום שעל התרומות כאלה אין מקבלים קומיסיונים כמו על תרומות למען אוניברסיטת תל-אביב וגורפים אחרים.

יגאל לביב

31

קובי ניב
„שלא חזינו אותי אף פעם“

אני מבקש ממך, על כך, להתעלות לרגע מפחדנותך העלובה ולהיות אמיץ וגלוי. אנא, הורה לפקודיך שלא להזמין אותי לדבר ברדיו שלכם אף פעם. נודה על האמת - לתוכניות מוקלטות לא ארצה אני לבוא, ולתוכניות בשידור חי לא תרצה אתה שאבוא.

אשמח שלא לשתף עימכם פעולה בעתיד, קובי ניב

יותר של שכטרמן היתה אי-הכחלתם של שני חברי-הכנסת הצעירים של חרות, משה קצב ורוני מילוא (מיליקובסקי). השניים, ובעיקר רוני מילוא, היו אלה שטרפדו את הצעתו וגרמו את תבוסתו המוחצת. רק כאשר התכנס מרכז המיפלה, והזריכות החלה זורמת בשטף בין הגושים השונים, התברר לחברי המרכז מהי הדרך שבה פעל שכטרמן בהרכבת הרשימה. כאשר הרכיב את רשימת 56 חברי ה"נהלה הוא לא טרח כלל להתיעץ עם ראשי הסניפים הגדולים בתל-אביב, ירושלים, רמת-גן וחיפה. הוא לא טרח גם לשאול את דעת אנשי מחלקת האירגון של המיפלה לדעתם על הצעתו ואף לא פנה ליו"ר הקודם, יצחק שמיר, כדי לקבל את תות-דעתו. השיא היה שלמרות ש"מבחינה פורמאלית היה חייב בכך, לא קיים שכטרמן התייעצות עם יו"ר התנועה, משה ארנס.

חבריה-הכנסת הצעירים של חרות, ה"שואפים לרכו בידיהם עוצמה אירגונית והשפעה בסניפים שתבטיח את מעמדם במיפלה, פתחו במיתקפה מילולית סוערת על הצעתו של שכטרמן.

עוד לפני שהצעה הובאה להצבעה היה ברור שתיפול, ואכן היא נדחתה ברוב מכריע. האווירה במצודות זאב היתה לוחט ומתוחה. כדי להרגיע את הרוחות הוצע יו"ר התנועה, ח"כ משה ארנס, לבחור בינתיים במזכירות מצומצמת של עשרה חברים. למרבית הפלא נדחתה אף הצעה זו ברוב קולות, כשהמגמה ברורה - ללכת עד הסוף ולסלק את שכטרמן מתפי"קיד יו"ר הנהלת תנועת החרות.

הקרקת העיניה. בשלב זה התערב בי"דיון, בפעם האשונה, מנחם בגין, שישב עד אז כצופה במאבק-הכוחות המתרחש בממלכתו. אחרי שהצעתו של משה ארנס נדחתה ביקש בגין את רשות הדיבור, על וטען שאי-אפשר לשתק את התנועה. על כך הציע למנות מזכירות מצומצמת ל"קופה של שלשה שבועות.

בהצבעה גלויה נוספת התקבלה, כמצוי"פה, הצעתו של בגין. זו היתה למעשה הצעתו המקורית של ארנס, והעובדה ש"בגין נחלץ לעזרתו מרמות על הגברת השפעתו של ארנס בחרות, מיעד הכינוס הבא של מרכז חרות עדיין לא ידוע, אולם שכטרמן הבין את הרמז וכבר פנה אל חלק מקבוצת-החלץ במיפלה לקבל את המלצותיהן.

אם לא יצליח שכטרמן במלאכה העדינה של סיפוק רצון הכל, אין ספק שבישיבה הקרובה של מרכז חרות ימצא את עצמו מודח מתפקיד יו"ר הנהלת התנועה.